

Sygn. akt II K 795/18

PR 1 Ds. 52.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kole II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Drabina

Protokolant : st. sekr. sąd. Aldona Morawska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole – Piotra Wrześcińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22.03. i 26.04.2019 roku sprawy

P. S. s. A. i T. zd. J.

ur. (...) w K.

zam. K. 55, (...)-(...) K.

oskarżonego o to , że :

w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od listopada do grudnia 2017 roku w K., na terenie (...) w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniemu łącznie 2,00 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 120 zł i tak :

- w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 2017 roku co najmniej trzykrotnie za łączną kwotę 90 złotych udzielił małoletniemu D. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1,5 grama

- w bliżej nieustalonym dniu w grudniu 2017 roku co najmniej jeden raz za kwotę 30 zł udzielił małoletniemu D. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości ok. 0,5 grama

przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o czyn z art. 59 ust 2 i ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

R. S. s. Z. i D. z d. M.

ur. (...) w P.

zam. K. 104, gm. O., adres do doręczeń : P. ul. (...) gm. K.

oskarżonego o to , że :

w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od października do listopada 2017 roku w K., na terenie (...) w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił małoletniemu łącznie około 2,00 gramy środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 100 zł i tak :

- w bliżej nieustalonym dniu w październiku 2017 roku co najmniej jeden raz na kwotę 50 złotych udzielił małoletniemu K. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości około 1,0 grama

- w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 2017 roku co najmniej jeden raz za kwotę 50 zł udzielił małoletniemu K. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości ok. 1,0 grama

przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o czyn z art. 59 ust 2 i ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

S. B. s. T. i A. zd. R.

ur. (...) w K.

zam. B. 44B, (...)-(...) K.

oskarżonego o to, że :

W dniu 15 stycznia 2018 roku K. w woj. (...) wbrew przepisom ustawy udzielił małoletnim A. T. i K. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste

tj. o czyn z art. 58 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

N. Z. zd. P. c. S. i K. zd. K.

ur. (...) w K.

zam. (...)

oskarżonej o to, że :

w dniu 23 stycznia 2018 roku w K. na terenie Zespołu Szkół (...) przy ul. (...) w woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii umożliwiła małoletniemu K. C. użycie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ten sposób, że skontaktowała wyżej wymienionego małoletniego z D. S., który następnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. C. wyżej wymienionego środka odurzającego za kwotę 15 zł w ilości 1,59 gramów

tj. o czyn z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. Oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany tj. popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1030/ w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 24 /dwadzieścia cztery/ godziny miesięcznie.

II. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. S. w pkt I kary ograniczenia wolności okres zatrzymania oskarżonego od dnia 24.01.2018 r. godz. 16:35 do dnia 25.01.2018r. godz. 16:42 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności, a tym samym uznając karę ograniczenia wolności za wykonaną w części w rozmiarze czterech dni.

III. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego P. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przypisanego w pkt I wyroku przestępstwa w kwocie 120 /sto dwadzieścia/ złotych.

IV. Oskarżonego **R. S.** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany tj. popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1030/ w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 24 /dwadzieścia cztery/ godziny miesięcznie.

V. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. S. w pkt IV kary ograniczenia wolności okres zatrzymania oskarżonego od dnia 24.01.2018 r. godz. 16:30 do dnia 25.01.2018r. godz. 16:45 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności, a tym samym uznając karę ograniczenia wolności za wykonaną w części w rozmiarze czterech dni.

VI. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego R. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przypisanego w pkt IV wyroku przestępstwa w kwocie 100 /sto/ złotych.

VII. Oskarżonego **S. B.** uznaje za winnego czynu popełnionego w sposób wyżej opisany, z tą zmianą, że ustala, iż oskarżony udzielił tam wskazanym osobom nieustaloną ilość w/opisanego środka odurzającego zawartego w jednej tzw. lufce tj. popełnienia przestępstwa z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1030/ i za to na podstawie art. 58 ust. 2 w/w ustawy i przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 4 /czterech/ miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 24 /dwadzieścia cztery/ godziny miesięcznie.

VIII. Oskarżoną **N. Z.** uznaje za winną tego, że w dniu 23 stycznia 2018 roku w K. na terenie Zespołu Szkół (...) przy ul. (...) w woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pomogła małoletniemu K. C. w odpłatnym nabyciu środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste ułatwiając jego nabycie w ten sposób, że skontaktowała wyżej wymienionego małoletniego z D. S. oraz pośredniczyła w przekazaniu pieniędzy od K. C. za tenże środek odurzający D. S., który następnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. C. wyżej wymienionego środka odurzającego za wcześniej przekazaną przez nią kwotę 15 zł w ilości 1,59 grama, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1030/ i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza jej karę 6 /sześciu/ miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując ją do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 24 /dwadzieścia cztery/ godziny miesięcznie.

IX. Na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwalnia wszystkich oskarżonych od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawie.

X. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. i A. R. kwoty po 1092,24 zł /jeden tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote i dwadzieścia cztery grosze/, w tym VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio oskarżonym P. S. i N. Z. z urzędu, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i postępowaniu sądowym.

SSR Jacek Drabina

UZASADNIENIE

dotyczące oskarżonych P. S. i N. Z.

/w zakresie ograniczonym zgodnie z treścią art. 423 § 1a kpk/

Oskarżony **P. S.** /w chwili czynu ukończone lat 17/ w roku szkolnym 2017/2018 był uczniem (...) w K. przy ul. (...). Uczniem tej samej szkoły, lecz innej klasy w tym czasie pozostawał małoletni D. C. /ukończone lat 16/, a który S. znał z widzenia właśnie ze szkoły. W okresie od listopada do grudnia 2017 roku w K. na terenie w/w (...) w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oskarżony P. S. udzielił w/w małoletniemu łącznie 2,00 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 120 zł. Mianowicie w bliżej nieustalonych dniach w listopadzie 2017 roku co najmniej trzykrotnie za łączną kwotę 90 złotych udzielił małoletniemu D. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1,5 grama /małoletni każdorazowo nabywał 0,5 grama za kwotę 30 zł/, a nadto w bliżej nieustalonym dniu w grudniu 2017 roku co najmniej jeden raz za kwotę 30 zł udzielił małoletniemu D. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,5 grama. Każdorazowo do transakcji tych dochodziło na terenie w/w szkoły.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na poczynienie nadto następujących ustaleń faktycznych w sprawie. W dniu 23 stycznia 2018r. na terenie szkoły (...) w K. K. C. /lat wówczas 17/ zapytał się swej koleżanki z klasy **N. P./aktualnie Z.** – też ukończone lat 17/ czy załatwiłaby dla niego narkotyki. Słyszał bowiem wcześniej od kolegów ze szkoły że w/wymieniona załatwia narkotyki. Oskarżona N. Z. w związku z tym za pomocą sms-a skontaktowała się z D. S. /też ukończone lat 17/, po czym kazała C. zgłosić się do niej na kolejnej przerwie. Wówczas to pobrała od K. C. kwotę 15 złotych, a następnie wraz z C. udała się na kolejne piętro szkoły przy klasie z numerem 75, gdzie już oczekiwał wspomniany D. S.. Wtedy to oskarżona przekazała S. wcześniej pobrane od C. pieniądze w kwocie 15 zł, zaś D. S. przekazał K. C. środek odurzający w postaci marihuany za wcześniej przekazaną przez nią kwotę 15 zł w ilości 1,59 grama. Następnie K. C. z tak nabytym narkotykiem udał się pod basem znajdujący się na ulicy (...) obok szkoły (...), gdzie w trakcie próby użycia tegoż środka wraz z kolegami A. T. i E. S. zostali zatrzymani przez policję. W toku dalszego postępowania przygotowawczego przeprowadzonego w tej sprawie poddano badaniu chemicznemu substancję zabezpieczoną wówczas przy K. C. /a tuż wcześniej nabytą od D. S./ w wyniku czego stwierdzono, że zabezpieczona wtedy substancja to ziele konopi innych niż włókniste zaliczane do środków odurzających grupy I-N i IV-N o masie netto 1,59 g.

Oskarżony **P. S.** ma aktualnie ukończone 18 lata życia. Posiada wykształcenie gimnazjalne, aktualnie nigdzie się nie uczy i nie pracuje pozostając na utrzymaniu rodziców. Jest kawalerem, nie posiada dzieci. Oskarżony dotąd nie był karany za przestępstwa.

Oskarżona **N. Z. zd. P.** ma również ukończone 18 lat życia, w dniu 28.12.2018r. zawarła związek małżeński, posiada wykształcenie gimnazjalne, kontynuuje naukę w LO w K. dla dorosłych, również dotąd nie była karana za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków K. C. /k. 456-459 w zw. z k. 11-12, 35-36, 89-90, 112-113 i 248-249 /, D. S. /k. 459- 460v w zw. z k.48-50, 117-118 i 182-283/, częściowo na podstawie zeznań świadka D. C. /k. 454v-456 w zw. z k. 57-58/, nadto na podstawie opinii z zakresu badań chemicznych Laboratorium Kryminalistycznego KWP w P. /k.196-199/, a ponadto w oparciu o dokumenty i protokoły dołączone do akt i ujawnione na rozprawie głównej, a mianowicie: protokołów zatrzymania osób /k. 3, 80/, protokołów przeszukania osób /k. 5-7, 15-16, 53-54, 66-67, 82-83/, protokołu użycia testera narkotykowego /k. 8/, protokołu oględzin rzeczy /k. 9-10, 157-159, 163-165,167-168/, protokołu przeszukania pomieszczeń /k. 28-30, 41-42, 55-56, 72-73, 84-85, 154-155/, dokumentacji zdjęciowej /k. 37-39, 169-189/, protokołu zatrzymania rzeczy /k.86-88/, danych o karalności oskarżonych /k. 220, 357, 400, 403/, odpisu skróconego aktu małżeństwa N. Z. /k. 428-429/ oraz odpisu wyroku SR w Kole sygn. akt IIK 18/19 /k. 445-447/.

Oskarżony **P. S.** będąc przesłuchanym zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W trakcie śledztwa będąc przesłuchiwanym pierwotnie /k. 91-92/ zaprzeczył jedynie, że nie sprzedawał nikomu narkotyków, a podczas drugiego przesłuchania /k. 123-124/ wyjaśnił tym razem, że przyznaje się do zarzucanego czynu tylko w części gdyż nie sprzedawał D. C. takiej ilości narkotyków jaka wynika z przedstawionego mu zarzutu, twierdząc, że sprzedał mu tylko raz marihuanę i to w ilości 0,2 grama za kwotę 10 zł. Wyjaśnił, że marihuanę tę sprzedał mu w szkolnej toalecie, że nie było żadnych innych osób przy tym obecnych, zaś C. wiedział o tym, że on ma tę marihuanę bo kiedyś na ten temat między sobą rozmawiali, a C. chciał

spróbować marihuany. Dodał jednak, że była to tzw. „samosiejka” którą zerwał przypadkiem przejeżdżając rowerem w okolicach W.. Zaprzeczył aby kiedykolwiek i komukolwiek poza tym jednym przypadkiem sprzedawał marihuanę bądź inne środki odurzające. Przed Sądem z kolei nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania Sądu i stron, za wyjątkiem pytań swego obrońcy. Jednocześnie nie podtrzymał wyjaśnień składanych w śledztwie jako drugich zaprzeczając, aby sprzedawał komuś narkotyki. Na jedno z pytań obrońcy oświadczył zaś, że nie przyznaje się do tego, że sprzedał taką ilość jaką mu się zarzuca /k. 453v/.

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. S. albowiem są one nie tylko sprzeczne wewnątrz, ale przede wszystkim sprzeczne z pierwotnymi zeznaniami świadka D. C.. Z jednej strony oskarżony ten zaprzecza aby sprzedawał komukolwiek narkotyki, po czym z drugiej stara się zminimalizować swoją odpowiedzialność karną przyznając się do jednorazowej sprzedaży małoletniemu C. przypadkowo zdobytej tzw. samosiejki rzekomo tylko za kwotę 10 zł. Jak już zaznaczono przede wszystkim wyjaśnienia P. S. pozostają w sprzeczności z pierwotnymi zeznaniami świadka D. C. złożonymi w toku śledztwa. Świadek ten będąc przesłuchanym w postępowaniu przygotowawczym szczegółowo opisywał okoliczności nabywania marihuany właśnie od P. S.. Zeznał w tym zakresie następująco: „**.../ ja marihuanę kupowałem od P. S. ucznia (...) w K.,** wydaje mi się że jest on starszy, przynajmniej tak wygląda. / **.../ Ja kupowałem narkotyki od P. w szkole w (...),** nie pisałem do niego za pomocą portali społecznościowych ani za pomocą sms, tylko **rozmawialiśmy w szkole zawsze na ten temat i tam dogadywaliśmy się co i jak. Ja kupiłem od P. S. 4 razy, właśnie 3 razy w listopadzie i raz w grudniu** i to co kupiłem to sprzedawałem / **.../.** Takie same ilości jak kupowałem od niego to sprzedawałem i za tą samą cenę czyli **0,5 grama za 30 zł.**” / k. 57v akt/. Warto zaznaczyć, że świadek C. swą relację na ten temat w śledztwie złożył spontanicznie, stosunkowo obszernie, przytaczał w nich różne okoliczności związane nie tylko z nabywaniem czy sprzedażą narkotyków, ale i paleniem przez siebie marihuany, przyczyn dla których to robił, a przez co te jego pierwotne relacje jawią się dla Sądu jako w pełni przekonujące. Nadto świadek ten nie miał żadnego powodu dla którego mógłby pomawiać oskarżonego o sprzedaż mu marihuany, a biorąc pod uwagę, że w swych ówczesnych relacjach wskazywał jedynie na dwie osoby z którymi dokonywał „transakcji” tj. tak P. S., jak i D. S. /co do którego z materiałów zebranych w sprawie, w tym zapadłego wyroku sygn. akt II K 18/19 w sposób oczywisty wynika uwikłanie w obrót narkotykami/ - Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że świadek D. C. w toku śledztwa mówił na ten temat całą prawdę. Tym samym dla tak dokonanej oceny w tym zakresie zebranego materiału dowodowego nie mają znaczenia późniejsze złożone przez świadka C. odmienne zeznania z rozprawy głównej, że wedle naiwnie argumentującego D. C. – jak to ujął „nie było to nabywanie, tylko podanie, podanie z ręki do ręki bez wręczania pieniędzy” /k. 455 akt/ i że miało to miejsce raz / vide k. 455v/. Zestawiając relację świadka C. złożone przed Sądem z tymi złożonymi w sprawie pierwotnie nie ma się żadnych wątpliwości, że to te z śledztwa są prawdziwe, zaś te z rozprawy głównej niestety wykrętne i nielogiczne. Jak bowiem inaczej ocenić tłumaczenie świadka, że zeznając pierwotnie w sprawie czynił to „przez samoobronę, że wina pójdzie na mnie, bo ja wziąłem od niego marihuanę” /k. 455/, a podanie wówczas szczegółów w sprawie, że „to było ze zdenerwowania i ze stresu” /k. 455v/. Warto też zwrócić uwagę, że świadek C. na rozprawie złożył sprzeczne z wyjaśnieniami S. w szczegółach zeznania odnośnie rzekomej jednorazowej, ale tym razem sprzedaży mu przez niego marihuany za kwotę 10 zł wskazując, że do transakcji i przekazania pieniędzy doszło poza szkołą, a nie w toalecie szkolnej jak na pewnym etapie śledztwa starał się przekonać oskarżony P. S.. Mało tego oskarżony ten przecież w ogóle nie twierdził, że owa zapłata 10 zł była wynikiem rzekomego zwrotu długu przez C., o czym ten w sposób niewiarygodny starał się przekonać na rozprawie. Analizując zeznania świadka C. nie ulega dla Sądu wątpliwości, że relacje C. złożone na rozprawie głównej w żadnej mierze nie uwalniają oskarżonego S. od jego odpowiedzialności.

Z kolei oskarżona **N. Z.** również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego /k. 252-253/, że jeszcze przed 23 stycznia 2018r. była związana z jakimś chłopakiem /które personaliów odmówiła ujawnienia/, którego niektórzy podejrzewali o narkomanię, dlatego też K. C. przyszedł do niej na przerwie międzylekcyjnej, chcąc aby ten jej chłopak załatwił mu marihuanę. W związku z tym, że nie utrzymywała już kontaktów z tym chłopakiem postanowiła C. odesłać do D. S., gdyż jedynie słyszała, że on się tym zajmuje tj. że handluje marihuaną. W związku z tym napisała sms-a do S. czy jest w szkole, a gdy ten odpisał, że tak na następnej przerwie wraz z K. C. poszła do S. z którym spotkali się na korytarzu, gdzie przedstawiła sobie obu tych chłopaków pozostawiając ich samych, gdyż – jak to ujęła - „nie chciała mieć z tym nic do czynienia” /k.

253/. Wyjaśniła, że nie wie co dalej ci dwaj robili, że nie była podczas sprzedaży narkotyków między nimi, a jedynie słyszała, że K. złapała policja w okolicach basenu. Zaprzeczyła, aby kiedykolwiek wcześniej pośredniczyła w zakupie narkotyków, że innych osób nie kontaktowała w tym celu z D. S., a K. C. skontaktowała tylko dlatego, że ją bardzo męczył o to, prosił ją ze dwie godziny, zaczepiał ją, a nawet siadał z nią w jednej ławce. Na rozprawie głównej /k. 454/ również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu odmawiając tym razem składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, zarazem podtrzymując wyjaśnienia złożone w śledztwie.

Również i wyjaśnieniom oskarżonej nie sposób dać wiary, bowiem owszem skontaktowała K. C. z D. S. w kwestii nabycia przez tego pierwszego narkotyków, ale jak wynika z resztą z zeznań obu w/w chłopaków nie była to jedyna czynność jaką w tym zakresie przedsięwzięła. Zeznania świadków K. C. i D. S. przeczą relacjom oskarżonej i pozostają z nimi w dość wyraźnej sprzeczności. Z zeznań obu tych osób wynika, że N. Z. pośredniczyła również w przekazaniu pieniędzy od K. C. za marihuanę D. S., który następnie odpłatnie udzielił K. C. wyżej wymienionego środka odurzającego za wcześniej pobraną przez nią i przekazaną następnie S. kwotę 15 zł. Świadek K. C. zeznał stanowczo, że udał się do oskarżonej gdyż była ona w tej samej klasie co on i „dowiedział się, że ona załatwia komuś narkotyki /.../ więc poprosił ją żeby załatwiła, więc kazała mi na drugiej przerwie przyjść do bufetu i zapytałem się czy mogę z nią iść po te narkotyki, więc udałem się z nią pod salę 75. To było na samej górze, tam jest informatyka, więc on mi przekazał tą marihuanę tj. D. S.. Później udałem się pod basen” /vide k. 457 akt/. Co ważne zeznania te w tym zakresie w pełni korespondowały z pierwotnymi w tej materii relacjami K. C. składanymi w toku postępowania jeszcze w charakterze podejrzanego /vide k. 35-36 akt/. Kiedy jednak podczas tegoż przesłuchania Sad dociekał na jakich warunkach nastąpiło nabycie tej marihuany zeznał, że zapłacił kwotę 15 złotych, mało tego, że pieniądze te zapłacił nie S., lecz N. Z. /wówczas P./. Zapytany przez przewodniczącego z czyich ust padło, żeby zapłacić za to 15 zł zeznał : **„ona tj. N. P. powiedziała, że 15 zł się za to należy i to powiedziała jeszcze w klasie i te pieniądze przekazałem jej jeszcze w klasie, a nie na górze”** /vide k. 457v/. Co ważne relacja ta pozostaje w zgodności z wcześniejszym przesłuchaniem C. w śledztwie /vide k. 90 akt/. Warto jednak dostrzec, że twierdzenia te zostały potwierdzone przez samego D. S., który przesłuchany przed Sądem w charakterze świadka zeznał, że owszem sprzedał K. C. wg niego tzw. „samosieję” za kwotę 15 złotych, zaś zapytany czy w transakcji tej pośredniczyła N. P. /aktualnie Z./ zeznał : **„przyszła do mnie zapytać się czy coś mam /.../ że K. ma 15 zł /.../ Tę samosiejkę wręczyłem K., a pieniądze N. wręczyła mi. /.../ N. przyszła do mnie pod salę 75 i dała mi pieniądze, po czym odeszła ode mnie i przyszedł K. C. i ja wtedy mu wręczyłem tą samosiejkę o której mówiłem”** /k. 459v/. Przyznać trzeba, że relacje obu stron przedmiotowej transakcji są w swej istocie zbieżne ze sobą i wskazują, że zachowanie się oskarżonej nie ograniczało się jedynie do skontaktowania obu w/w wymienionych, gdyż jako to ujęła nie chciała mieć dalej nic z tym do czynienia, ale jak wynika z zeznań obu tych świadków wpieryw pobrała pieniądze w kwocie 15 zł od K. C., następnie ich skontaktowała przekazując D. S. całość pobranej kwoty w związku z czym dopiero wówczas ten ostatni wręczył C. ów środek odurzający. To podważa skutecznie jej linię obrony w której zmierzała co najmniej do pomniejszenia zakresu swej odpowiedzialności za swe zachowanie, które w tej sytuacji jawi się jako pomocnictwo do odpłatnej sprzedaży środka odurzającego.

Z wyżej więc zaprezentowanych powodów Sąd w dał wiarę zeznaniom świadków **K. C. i D. S.** – złożone przez nich na okoliczność nabycia i sprzedaży pomiędzy nimi marihuany w dniu 23.01. (...) w (...) w K., w tym pośredniczenia w tej transakcji przez oskarżoną N. Z. /wówczas P./ albowiem są one ze sobą zbieżne i konsekwentne, zaś żaden z nich nie miał jakiegokolwiek powodu, aby dodatkowo obciążać ją w sprawie, tym bardziej, że obaj oni byli jej kolegami ze szkoły i nigdy wcześniej nie miały miejsce jakiegokolwiek między nimi nieporozumienia. Z wcześniej omówionych powodów Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka **D. C.** – jednakże tylko tym złożonym w śledztwie na okoliczność odpłatnego nabywania narkotyków od oskarżonego P. S. albowiem wówczas tam złożone są szczere, logiczne, złożone spontanicznie, a tym samym w pełni przekonujące. Zeznania tegoż świadka są stosunkowo obszerne, ujawniające zarówno okoliczności nawiązania kontaktu z oskarżonym, jak i ujawniające rzeczywiste okoliczności i powody transakcji z nim dokonywanych. Na przymiot wiarygodnych z kolei nie zasługują zaś te jego zeznania złożone przed Sądem w których – jak już wcześniej analizowano – starał się w sposób nieudolny, wręcz infantylny przekonać Sąd, że pomiędzy nim a oskarżonym w rezultacie doszło do jednorazowego – jak to ujął „podania z ręki do ręki” i to rzekomo za 10 zł, którą to kwotę świadek był rzekomo wcześniej winny S.. Przyznać trzeba, że zestawiając takie relacje świadka

C. z tymi które złożył w śledztwie Sąd nie miał nawet cienia wątpliwości że to te pierwotne są jedynymi prawdziwymi w sprawie.

Zeznania świadka **A. T.** /k. 460v-462/ Sąd ocenił jako nieistotne w tej sprawie gdyż fakt zatrzymania go wraz z K. C. w dniu 23.01.2018r. przez policję jest w sprawie bezsporny, zaś świadek nie znał okoliczności w jakich tego dnia K. C. wszedł w posiadanie marihuany, którą zamierzali wtedy wypalić, jak również o ewentualnym udziale oskarżonej Z. w nabyciu marihuany przez C. tegoż dnia.

Opinię z zakresu badań chemicznych wydaną przez **Laboratorium Kryminalistyczne KWP w P.** dotyczącą analizy chemicznej substancji zabezpieczonej w sprawie w dniu 23.01.2018r. - Sąd ocenił jako sporządzoną fachowo i rzetelnie, a wszystkie wnioski w niej wysunięte jako logicznie i właściwie uzasadnione.

Wartość dowodowa dokumentów dołączonych do akt i ujawnionych na rozprawie głównej nie budzi żadnych wątpliwości, a w szczególności nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżony **P. S.** zachowaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe zarzucanego mu czynu. Skoro bowiem oskarżony ten - w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od listopada do grudnia 2017 roku w K., na terenie (...) w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił małoletniemu łącznie 2,00 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 120 zł i tak :

- w bliżej nieustalonym dniu w listopadzie 2017 roku co najmniej trzykrotnie za łączną kwotę 90 złotych udzielił małoletniemu D. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1,5 grama

- oraz w bliżej nieustalonym dniu w grudniu 2017 roku co najmniej jeden raz za kwotę 30 zł udzielił małoletniemu D. C. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości ok. 0,5 grama - to zachowaniami swymi w pełni wyczerpał znamiona przedmiotowe przestępstwa z art. 59 ust.2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U z 2018r. poz. 1030/ w zw. z art. 12 § 1 kk. Biorąc zaś pod uwagę cel i sposób działania przestępstwa tego z punktu widzenia podmiotowego oskarżony ten dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim i to kierunkowym, bo w celu uzyskania korzyści majątkowej. Uwzględniając wspomniane krótkie odstępy czasowe poszczególnych zachowań przestępczych oraz częstotliwość działania w stosunku do tego samego nabywcy - Sąd uznał, że stanowią one jeden czyn ciągle z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk, a tym samym jedno przestępstwo uznając, że oskarżony działał w tym zakresie z góry powziętym zamiarem, który obejmował odpłatne udzielanie w/opisanych środków temuż małoletniemu. Mając zaś na uwadze niewielką ilość sprzedanego D. C. środka odurzającego Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi.

Uznając więc, że zarówno okoliczności popełnienia tego przestępstwa, jak i wina oskarżonego P. S. nie budzą żadnych wątpliwości – Sąd w pkt I wyroku uznał tego oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na podstawie przepisu z art. 59 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierzył mu karę 10 /dziesięciu/ miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 24 /dwadzieścia cztery/ godziny miesięcznie.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające – znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wynikający z powszechnie znanych skutków sprzedaży i zażywania narkotyków oraz nagminność tego rodzaju przestępstw mającą miejsce w ogóle w środowiskach szkolnych – jak w tym przypadku – wśród bardzo młodych ludzi. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował dotychczasową niekaralność oskarżonego, jednakże z racji młodego wieku nie można jej przeceniać tym bardziej, że jest ona powinnością każdego obywatela RP. Trudno też w realiach niniejszej sprawy, a tym samym w obliczu wyżej zaprezentowanych okoliczności obciążających za takową poczytywać sam młody wiek oskarżonego.

W pkt II wyroku Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. S. w pkt I kary ograniczenia wolności okres zatrzymania tego oskarżonego od dnia 24.01.2018 r. godz. 16:35 do dnia 25.01.2018r. godz. 16:42 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności, a tym samym uznając karę ograniczenia wolności za wykonaną w części w rozmiarze czterech dni.

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. S. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przypisanego w pkt I wyroku przestępstwa w kwocie 120 / sto dwadzieścia/ złotych. Nie ulega bowiem żadnym wątpliwościom, że oskarżony ten w wyniku swych przestępczych działań sprzedając narkotyki D. C. korzyść taką w łącznej wymienionej kwocie uzyskał.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego dla Sądu nie budzi wątpliwości, że z kolei oskarżona **N. Z.** swym zachowaniem dopuściła się nie przestępstwa jej zarzucanego z art. 58 ust. 2 obowiązującej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, lecz z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 2 i 3 tej ustawy tj. w postaci zjawiskowej formy pomocnictwa do odpłatnego udzielenia środka odurzającego, na co w pełni pozwolił materiał dowodowy, a powyższe ustalenie faktyczne Sądu nie wykraczało poza ramy określone aktem oskarżenia. Zdaniem Sądu ustalone w sprawie zachowanie się tej oskarżonej nie stanowiło umożliwienia małoletniemu C. jedynie użycia środka odurzającego, a stanowiło klasyczne wręcz pomocnictwo do odpłatnego nabycia tegoż środka. Skoro bowiem oskarżona N. Z. - w dniu 23 stycznia 2018 roku w K. na terenie Zespołu Szkół (...) przy ul. (...) w woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pomogła małoletniemu K. C. w odpłatnym nabyciu środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste ułatwiając jego nabycie w ten sposób, że skontaktowała wyżej wymienionego małoletniego z D. S. oraz pośredniczyła w przekazaniu pieniędzy od K. C. za tenże środek odurzający D. S., który następnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. C. wyżej wymienionego środka odurzającego za wcześniej przekazaną przez nią kwotę 15 zł w ilości 1,59 grama – to zachowaniem swym w pełni wyczerpała znamiona przedmiotowe przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U z 2018r. poz. 1030/. Biorąc zaś pod uwagę cel i sposób działania przestępstwa tego z punktu widzenia podmiotowego oskarżona ta dopuściła się umyślnie z zamiarem bezpośrednim i to kierunkowym, bo w celu uzyskania korzyści majątkowej dla D. S.. Mając zaś na uwadze niewielką ilość sprzedanego K. C. środka odurzającego oraz incydentalny charakter czynu Sąd uznał, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi.

Uznając więc, że zarówno okoliczności popełnienia tego przestępstwa, jak i wina oskarżonej N. Z. nie budzą żadnych wątpliwości – Sąd w pkt VIII wyroku uznał tą oskarżoną za winną popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1030/ i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierzył jej karę 6 /sześciu/ miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując ją do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 24 /dwadzieścia cztery/ godziny miesięcznie.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające – znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wynikający z powszechnie znanych skutków sprzedaży i zażywania narkotyków oraz nagminność tego rodzaju przestępstw mającą miejsce w ogóle w środowiskach szkolnych – jak w tym przypadku – wśród bardzo młodych ludzi. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował dotychczasową niekaralność oskarżonej, jednakże z racji młodego wieku nie można jej przeceniać tym bardziej, że jest ona powinnością każdego obywatela RP. Trudno w realiach niniejszej sprawy, a tym samym w obliczu wyżej zaprezentowanych okoliczności obciążających za takową poczytywać sam młody wiek oskarżonej.

Sąd wymierzając **obu tym oskarżonym** kary za popełnione i przypisane im przestępstwa uznał, że uwzględniając charakter czynów a zarazem mimo wszystko młody wiek oskarżonych i wiążący się z tym aspekt wychowawczy – karą adekwatną do tych okoliczności będzie wymierzenie im kar ograniczenia wolności w w/wskazanym rozmiarze. To ten rodzaj kary pozwoli im uzmysłwić sobie naganność i nieopłacalność tego rodzaju zachowań, tak, aby nigdy już nie powtórzyli ich w przyszłości. Trzeba zwrócić uwagę, że oskarżony S. dotąd nie był karany za przestępstwa, tak więc nie zachodzi konieczność wymierzania mu od razu kary pozbawienia wolności, o co wnioskował prokurator, zwłaszcza,

że jak już zaakcentowano kara ograniczenia wolności orzeczona we wskazanej wyżej postaci zdaniem Sądu pozwoli nawet na osiągnięcie właściwszych rezultatów na przyszłość. To samo dotyczy oskarżonej Z., co do której prokurator wniósł o orzeczenie jedynie kary grzywny, której wykonanie mogłoby nie w pełni osiągnąć cele wychowawcze i zapobiegawcze na przyszłość wobec tej oskarżonej. Wymierzając tym oskarżonym kary ograniczenia wolności Sąd wymierzył ją w niższym rozmiarze w stosunku do N. Z. w zestawieniu z oskarżonym S. mając na względzie, że nie tylko formę przypisanego przestępstwa, ale i to, że w przypadku oskarżonej było to działanie jednorazowe w przeciwieństwie do P. S.. Uwzględniając rodzaj kar orzeczonych tym oskarżonym oraz ich nie najlepszą sytuację materialną i finansową Sąd odstąpił od orzekania wobec nich nawiązek na cele związane z zapobieganiem narkomanii, o co wnioskował prokurator. Orzekając o odpowiedzialności karnej obu analizowanych tu oskarżonych Sąd nie podzielił alternatywnych wniosków obrońców tych oskarżonych o umorzenie postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk. Zdaniem Sądu w sprawie nie mamy do czynienia ze znikomym stopniem społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów, a ów stopień – jak wynika z wyżej przytoczonych okoliczności wymiaru kary - jest wręcz znaczny. Chodzi tu zarówno o to, że handel narkotykami w szkołach jest prawdziwą plagą w społeczeństwie niezwykle trudną do zwalczania i wyeliminowania, a także mając na względzie niekiedy tragiczne skutki obrotu narkotykami w środowisku młodzieży szkolnej. W szkołach młodzież ma się uczyć, a nie handlować i zażywać takie okropieństwo jak narkotyki. Przyjęcie znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu oznaczałoby w ocenie Sądu nie tylko bezkarność, ale i pobłażanie takim zachowaniom, a na to pozwolić absolutnie nie można.

W pkt zaś IX wyroku Sąd stosownie do podanych tam przepisów zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawie uznając, że aktualna sytuacja finansowa oskarżonych nie pozwala im na ich poniesienie. W pkt X zaś wyroku Sąd stosownie do wskazanego tam przepisu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. i A. R. kwoty po 1092,24 zł /jeden tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote i dwadzieścia cztery grosze/, w tym VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio oskarżonym P. S. i N. Z. z urzędu, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i postępowaniu sądowym, uwzględniając przy tym liczbę terminów odbytej rozprawy głównej.

SSR Jacek Drabina